

Η φιλαργυρία

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Λέγει ο Απ. Παύλος: «ρίζα γαρ πάντων των κακών εστιν η φιλαργυρία, ης τινες ορεγόμενοι απεπλανήθησαν από της πίστεως και εαυτούς περιέπειραν οδύναις πολλάς». (Α΄ Τιμ. στ΄10). Δηλαδή ρίζα όλων των κακών είναι η φιλαργυρία. Μερικοί κυριευθέντες από την όρεξη και την σφοδρά επιθυμία, που γεννά αυτή από το χρήμα, απεπλανήθησαν από την πίστη και έμπηξαν στον εαυτόν τους σαν άλλα καρφιά πολλούς πόνους και αγωνίες. Η φιλαργυρία είναι φοβερό πάθος που πρέπει να το νικήσουμε. Κάποτε ρώτησε ο Αββάς Ιωσήφ τον Όσιο Σισώη.

- Πόσο καιρό χρειάζεται ο άνθρωπος να κόψη τα πάθη;
- Τα χρονικά διαστήματα θέλεις να μάθης; Απάντησε ο Όσιος.
- Ναι, του απάντησε ο Αββάς.
- Την ώρα που έρχεται το πάθος, αμέσως κόψε το, απάντησε ο Όσιος.

Διότι εάν δεν το κόψης, λέγει ο Σολομών, «δι΄ ων τις αμαρτάνει, δια τούτων κολάζεται» (Σοφία Σολ. 11-17). Μη φθάσουμε στο σημείο να πούμε, «Πάτερ Αβραάμ, ελέησόν με και στείλε τον Λάζαρον, για να βάλη την άκρη του δακτύλου του στο νερό και να δροσίση την γλώσσα μου που καίγομαι» (Λουκ. ιστ΄ 24).

Διαβάζουμε ένα φοβερό παράδειγμα φιλαργυρίας και ίασή της στον βίο του Οσίου Παρθενίου Λαμψάκου (7/2).

Κάποτε περνώντας ο Όσιος από κάποια πόλι, βρήκε τον Μητροπολίτη της πολύ άρρωστο.

Ο Όσιος κατάλαβε την αιτία της ασθενείας του, η οποία προερχόταν από την φιλαργυρία και μάλιστα αδικούσε τους πτωχούς, και του λέγει. «Γνώριζε ότι η θλίψη αυτή προήλθε σε σένα από ψυχική ασθένεια και μάλιστα επειδή αδικήσες πτωχούς. Εάν αποδώσης το άδικο, θα γίνης καλά και στην ψυχή σου και στο σώμα. Εάν όμως περιφρονήσης τα λόγια μου, ούτε το σώμα θα γιατρευτή, ούτε και η ψυχή σου».

Πράγματι ο Αρχιερέυς μετανόησε για την αδικία που είχε κάνει, εξομολογήθηκε και κάλεσε τον οικονόμο του να φέρη το ταμείο του. Τότε ο Μητροπολίτης το έδωσε στον Άγιο να το κάνη όπως θέλει.

Ο Άγιος όμως του είπε το εξής: «Εσύ πρέπει να το μοιράσης με τα ίδια τα χέρια σου».

Έτσι έκανε ο Μητροπολίτης, μοίρασε όσα είχε άδικα συγκεντρώσει και θεραπεύτηκε τελείως σωματικά και ψυχικά.

Μας συμβουλεύει ο Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος, για να αποφύγουμε τα δεινά της φιλαργυρίας.

Πολλοί (απ'τους φιλάργυρους) πολλές φορές που θέλησαν να δανείσουν χρήματα με μεγάλους τόκους, επειδή εξ αιτίας του αναμενόμενου κέρδους δεν εξέτασαν αυτούς στους οποίους τα δάνεισαν, μαζί με τον τόκο έχασαν κι ολόκληρο το κεφάλαιο.

Άλλοι πάλι που περιέπεσαν σε κινδύνους και δεν θέλησαν λίγα να ξοδέψουν, έχασαν μαζί με την περιουσία τους και τη ζωή τους.

Έχοντας πάλι προσωρινά αξιώματα επικερδή η κάτι άλλο παρόμοιο, απ' το οποίο μπορούσαν να ωφεληθούν, επειδή ψιλολόγησαν αυτά έχασαν τα πάντα.

Επειδή βεβαίως δεν γνωρίζουν να σπείρουν, αλλ' έχουν φροντίσει πάντοτε να θερίζουν, χάνουν συνεχώς και τη συγκομιδή. Γιατί κανείς δεν μπορεί συνεχώς να θερίζει, όπως ακριβώς ούτε μπορεί πάντοτε να κερδίζει. Επειδή λοιπόν δεν θέλουν να ξοδεύουν, δεν γνωρίζουν ούτε και να κερδίζουν.

Αλλά κι αν ακόμα χρειάζεται να λάβουν γυναίκα, πάλι αυτό το ίδιο παθαίνουν. Η, δηλαδή, εξαπατήθηκαν παίρνοντας φτωχή γυναίκα αντί πλούσιας η παίρνοντας πλούσια μεν αλλά γεμάτη από πλήθος ελαττωμάτων, υπέστησαν πάλι πολύ μεγάλη ζημία. Καθ' όσον δεν είναι η περιουσία εκείνη, που επιφέρει τον πλούτο αλλ' η αρετή.

[Απ' την ΚΗ΄ Ομιλία του «ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ»]

Πηγή: orthodoxstypos.gr